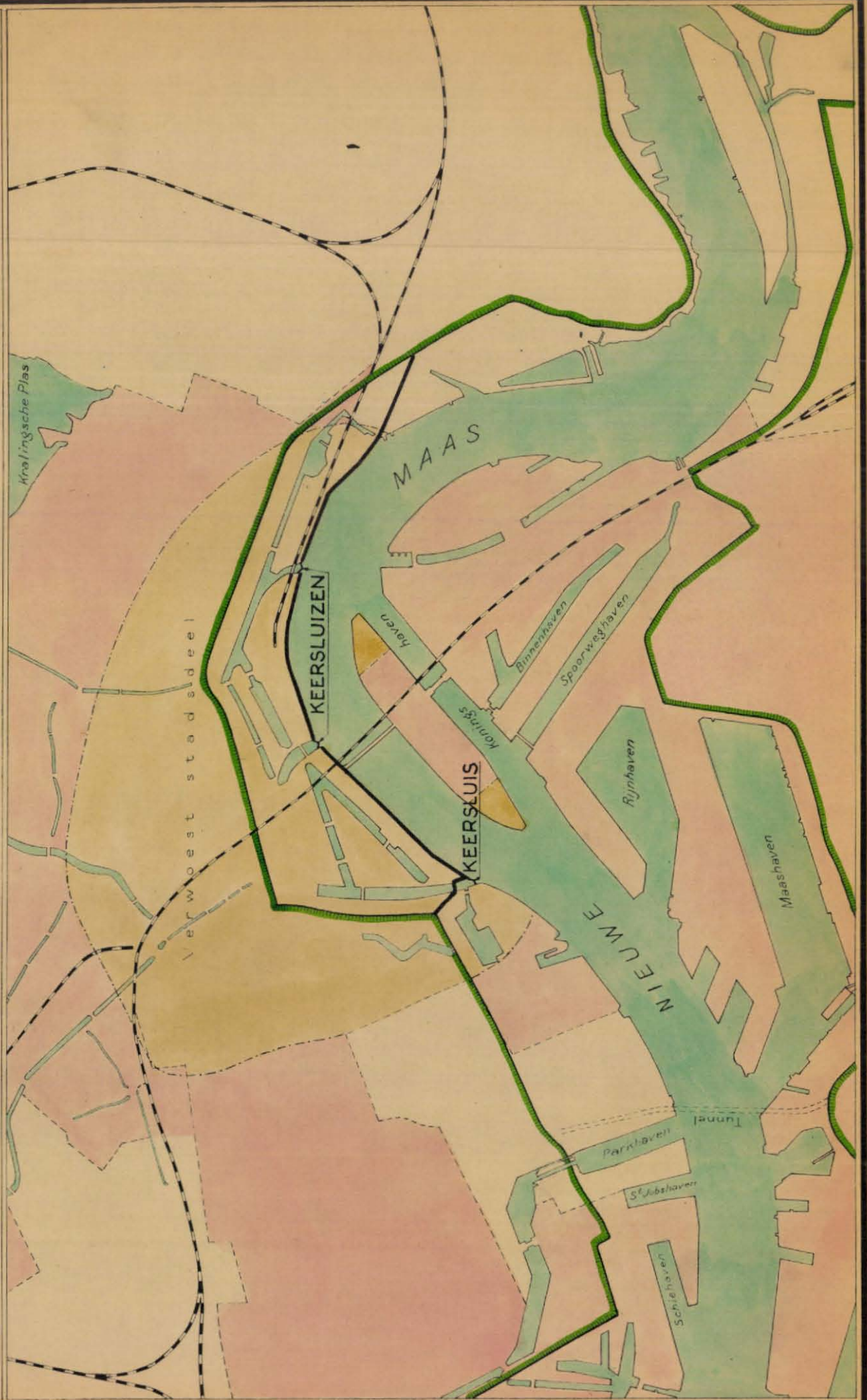

WATERKEERING DOOR ROTTERDAM

RAPPORT : Alg. 67.
R 244.

Dr. Ir. Joh. van Veen. Bepaling dijkshoogte te Rotterdam na de brand van 1940.
1940. 4 blz. 2 bijl.

De dijkskruin ligt in Rotterdam gedeeltelijk op 3.40+ en dit is ook juist de hoogst bekende stormvloedstand aldaar. Nu de brand van 14 Mei 1940 de dijk grotendeels van de bebouwing heeft ontdaan, is er de gelegenheid hem een goede hoogte te geven.

Schr. berekent, dat men op een stormvloedstand van 5.62+ NAP moet rekenen, als men een zekerheid wil hebben van 90 % in 500 jaren. Men komt dan tot een kruin op 6.00 +.

Nagegaan wordt of het voordelen oplevert het gehele buitendijkse terrein, nu het leeggebrand is, op te hogen tot 6.00+. Hiervoor is weliswaar slechts 4.250.000 m³ zand nodig, doch er zijn grote bezwaren aan verbonden doordat de kademuren daarop niet berekend zijn, de rioleringen te diep en de kaden te hoog boven water komen te liggen met het oog op gemakkelijk laden en lossen. Een andere oplossing is de waterkering in de rivier te leggen evenwijdig met de oever en met keersluizen. Ook zou men door de stad een brede muur kunnen maken met daarin afsluitbare openingen voor het verkeer noord-zuid en daarop een weg voor snelverkeer in oost-westelijke richting.

Hoofdingenieur-Directeur Schlingemann zegt in zijn begeleidend schrijven, dat hij een stratenhoogte in het buitendijkse gebied van 3.60+ voldoende acht en dat de waterkering op 5.50+ dient te komen. Buiten de eigenlijke stadsbebouwing is voorschijns een dijkshoogte van 5.00+ voldoende, mits de dijk zodanig is ingericht, dat latere dijksverhoging mogelijk is. Zeer wenselijk is de Willemsbrug tevens te verhogen.

(Opmerking: Gekozen is voorlopig een oplossing met waterkering langs de rivieroever en hierin keersluizen.)